

den Indkomsskat paany skal udskrives ved Lov, at foreslaae og foretage Forandringer i Reglerne, eller med andre Ord at betinge sit Samtykke til Opkrævningen i Henhold til den tidligere almindelige Lov af, at der foretages visse Forandringer i den. Jeg kan overmaade godt forstaae, at den ærede Finanzminister kun med Gru tænker paa, at al denne Discussion skulde kunne vaagne op paany, men jeg vil dertil kun sige, at det ikke kan undgaaes, saalænge man er nødt til at tye til den lovgivende Forsamling med et særligt Lovforslag om Indkomsskat, men at der omvendt, derved at Maskineriet anvendes og prøves oftere, er en stor Garanti for, at disse Bølger lidt efter lidt ville lægge sig, eller med andre Ord, at man ikke vil begynde paa at rumle op i det hele Lovarbejde paany.

Men allermindst forstaaer jeg dog den ærede Finanzministers Holdning, forsaavidt han alligevel vil samtykke i, at Loven kun gives for nogle faa Aar; thi imellem at give den for 2 eller for 4 Aar er der virkelig ikke nogen principiel Forskjel. Det skulde allsaa nærmest være, fordi det skulde være betænkeligt overfor Folkethinget her at bestemme, at man kun gav den for 2 Aar. Det gjør mig overmaade vndt, at den ærede Minister her selv paa en Maade har givet Anviisning paa at reise den af ham nævnte Dvæstion; men jeg skal dog igjen til Gjengjæld give ham Anviisning — Tjeneste for Tjeneste — til, hvis han skulde støde paa en saadan Paastand i Folkethinget, da at møde samme med Henviisning til den Indkomsskatlov, der blev given for Tidrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869. I den nævnte Lov, der ikke blot blev forelagt af Finanzministeren, men blev forelagt af den samme ærede Finanzminister, til hvem jeg nu taler, og forelagt først her i Landsthinget, siges det udtrykkelig i den første Paragraph, at „for Tidrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869 udredes efter de i denne Lov indeholdte Regler en Indkomsskat til Beløb af 2 Millioner“. Skulde nu den ærede Finanzminister allsaa, efter at have dimissioneret, have Strupler med Hensyn til, om han ikke ved hiin Leilighed er gaaet Folkethinget for nær, idet han forelagde

et Forslag til en Skattelov, der ikke indeholdt almindelige Regler om Skatteopkrævningen, men opstillede den bestemte Sum, som skulde udredes, først i Landsthinget, saa vil han jo talskab kunne beovllige sig derved, at dette ikke i sin Tid gav Anledning til nogen Conflict imellem de to Thing. Men blev det ikke Tilfældet dengang, saa er der sandelig nu endnu mindre Grund dertil. Thi hvad foreslaaer Udvalget nemlig Landsthinget at gjøre? Det foreslaaer Landsthinget at vedtage med saadanne moderate Ændringer som dem, der foreligge i Betænkningen, det Lovforslag, som er kommet hertil fra det andet Ting, og som vel at mærke er kommet fra det andet Thing efter at have ligget der i 5 Maanedes og kommet til os paa en Tid, der er saa nær ved den formodede endelige Afslutning af Sessjonen og saa langt udover den i Grundloven fastsatte Tid for Afslutningen af Rigsdagen, at en virkelig Overveielse og en nøiagtig og grundig Prøvelse af denne Sag derved saagodtsom er udelukket. Jeg troer, at Udvalgets Medlemmer tør give sig selv det Vidnesbyrd, og at man endogsaa tildeels vil finde Bevis derfor i Betænkningen selv, at Lovforslaget har været underkastet en saa omhyggelig Overveielse, som det i det af Udvalget anvendte Tidrum overhovedet har været muligt. Men jeg skal blot bede de Herrer om at drage til Minde, hvilke Tilløb til yderliggaaende Forandringer Discussionen tog, da Sagen var til første Behandling her, for at de kunne erkjende, indenfor hvilke snevne Grændser Overveielsen ikke destomindre er bleven holdt. Ja, de Herrer behøve end ikke Andet end at mindes, hvad der i dette Thing idag er blevet udtalt af et af Udvalgets Medlemmer (Sesken), for at kunne slutte sig til den Tak, som jeg her yder ham af fuldt Hjerte for den Resignation, som han har paalagt sig selv for at kunne gjøre det muligt, at dette nødvendige Supplement til Finanzloven kunde komme ud inden Sessjonens Slutning.

Den ærede Finanzminister siger nu vel, at Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. I Intet vil nytte i saa Henseende, og han slutter sig forsaavidt til det Medlem af Udvalget,